

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 9P/101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515210084
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3515210084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou vo veci starostlivosti súdu o mal. T. L., B.. J. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov matky Y. L.P., X. W. XXX, a otca Y. T., X. X. B. X., T. U. XXXX/X, dieťa v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, o návrhu Q. T., B.. J. XX.XX.XXXX, X. X. B. X., T. U. XXXX/X, starej matky maloletého, na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Maloletý T. L., B.. XX.XX.XXXX, sa zveruje do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky Q. T., B.. XX.XX.XXXX, X. X. B. X., T. U. XXXX/X, ktorá bude maloletého v bežných veciach zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Matka maloletého je povinná prispievať na výživu maloletého T. mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám starej matky Q. T. počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti.

III. Otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého T. mesačne sumou 50,- Eur, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám starej T. Q. T. počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka Q. T., stará matka maloletého, sa podaným návrhom domáhala, aby súd maloletého T. zveril do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Uviedla, že starostlivosť o maloletého nie je dobrá, najväčší problém je v správaní sa matkinho druha, ktorý je agresívny na matku a maloletého psychicky a fyzicky týra. Žiadala tiež, aby boli rodičia maloletej zaviazaní prispievať na výživu maloletého mesačne sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.12.2015 č.k. 9P/101/2015-19 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým maloletého zveril dočasne do starostlivosti starej matky Q. T. a oboch rodičov zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu. K nariadeniu predbežného opatrenia došlo z dôvodov, že maloletý nemohol zostať v starostlivosti matky, keďže táto výchovu zanedbáva, maloletý žije trvale v stresujúcom prostredí, kde má dochádzať k fyzickým a psychickým útokom a kde matka i jej druh požívajú alkoholické nápoje. U starej matky maloletý cíti istotu a bezpečie. I z prebiehajúceho trestného konania jednoznačne vyplývalo, že problémy v rodine matky sú, dochádzalo tam zrejme k fyzickým či psychickým útokom a takéto prostredie pre výchovu 5-ročného dieťaťa nie je absolútne

vhodné. Stará matka bola ochotná starostlivosť o maloletého prevziať za situácie, kedy túto nemohol realizovať ani otec maloletého. Napriek snahe sociálnych pracovníkov nedošlo k zlepšeniu starostlivosti o maloletého a dohľad nad výchovou maloletého už účel neplnil. Problematická bola aj situácia na strane otca maloletého, ktorý by rovnako nebol schopný riadne výchovu maloletého zvládať.

Matka maloletého s podaným návrhom nesúhlasila. Uviedla, že tvrdenia starej matky maloletého sa nezakladajú na pravde. Jej priateľ sa o maloletého staral, živil ho, kupoval mu plienky, stravu, oblečenie, škôlku aj stravu financoval sám, keďže jeho otec neposielal výživné. Starej matke maloletého vždy dávala, keď bola doma, ale čím viac tam maloletý chodieval, tým viac bolo s ním problémov. Neposlúchal, keď mu kázali upratať hračky, rozplakal sa, lebo u babky si hračky upratovať nemusel, nemusel tam poslúchať a ani jesť, keď nechcel. V W. chodil maloletý do škôlky, nikdy sa nesťažoval učiteľkám, že by mu niekto ubližoval. Maloletý je od starej matky zmanipulovaný. V byte starej matky sa pije, fajčí, v J. stará matka pije aj s jej priateľom, keďže predtým spolu bývali v spoločnej domácnosti.

Otec maloletého so zverením maloletého do starostlivosti starej matky súhlasil. Uviedol, že o syna sa určité obdobie staral, avšak s manželkou sa rozvádza a tá mu povedala, že sa mu o dieťa nebude starať. Robil 12-čky, preto sa sám osobne o dieťa nemohol starať. U starej matky sú podmienky lepšie ako u neho. Sám nemá vytvorené podmienky na starostlivosť o syna, nemá ani príjem, ani poriadne bývanie, toto by sa mohlo zmeniť, ak by začal pracovať v J..

Kolízny opatrovník situáciu v rodine dlhodobo sleduje, a to s ohľadom na nariadený dohľad na výchovu maloletého. Z jeho správ vyplýva, že nehody medzi matkou a jej terajším partnerom pretrvávajú dlhodobo, momentálne sa situácia vyostrila 06.12.2015, kedy došlo k fyzickému napadnutiu oboch partnerov, ktorí boli pod vplyvom alkoholu. Partnera matky zadržala polícia pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania. Na 09.12.2015 preto úrad zvolal rodinnú konferenciu, v rámci ktorej sa rodičia dohodli, že od 09.12.2015 bude maloletý žiť v domácnosti otca, ktorý požiadala o jeho zverenie do starostlivosti. Dňa 14.11.2015 im prišla SMS, podľa ktorej mal byť otec maloletého opitý a mal biť manželku aj syna. Následne bol maloletý do 22.12.2015 u príbuznej zo strany otca B. X., po tomto termíne bol so starou matkou. Maloletý je na starú matku citovo naviazaný, v domácnosti matky sa necíti bezpečne, neustále tvrdí, že matkin priateľ ho bije a neprimerane trestá, čo však nebolo potvrdené ani detskou lekárkou a ani učiteľkami z MŠ. Počas sledovaného obdobia (od nariadenia dohľadu) bola matka maloletého viackrát pod vplyvom alkoholu, v jej domácnosti sa opakovane vyskytli fyzické ataky medzi ňou a jej partnerom. Matke ponúkli možnosť azylového bývania, čo však odmietla. Matka i jej partner sa podrobili psychiatrickému vyšetreniu, boli u lekárky zatiaľ iba jedenkrát, preto zatiaľ nie je možné určiť, aká je ich závislosť od alkoholu. Matka syna nekontaktovala, odkedy s ňou nebýva, údajne nemala kredit na telefóne. Komunikácia s maloletým je zložitá, odmieta s pracovníčkami úradu komunikovať, pri stretnutí bol plačlivý, utiahnutý. Kolízny opatrovník navrhol vyhovieť návrhu starej matky maloletého, nakoľko je to v záujme dieťaťa, keďže pomery na strane rodičov nie sú také, aby mohli zabezpečovať o maloletého starostlivosť. Nedokážu mu vytvoriť stabilné prostredie. Otec dokázal starostlivosť o syna zabezpečovať 5 dní, v prípade matky je zrejme, že maloletý vniesol do vzťahu s jej partnerom nejaký problém, ktorý zatiaľ matka nedokáže riešiť. Je pravdepodobné, že matkin partner necíti k maloletému to, čo matka. Správanie maloletého je atypické, nakoľko deti sa zvyčajne rady vracajú k rodičom. Ak sa zmenia pomery a matka si cestu k dieťaťu nájde, nemusí byť zverenie maloletého do starostlivosti starej matky konečným riešením. Rodinu matku kontrolujú neustále príbuzní zo strany jej partnera, keďže momentálne aj ďalšie dieťa matky, dcéra Z., sa nachádza u starých rodičov. Odkedy je T. u starej matky, pôsobí rodina ucelenejším dojmom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, správami kolízneho opatrovníka, správami o príjmoch rodičov, správou Materskej školy Kálnica, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, úradnými záznamami z pohovoru so starou matkou, matkou maloletého, výsluchom účastníkov konania.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 08.10.2013 č.k. 4P/36/2013-15 bol maloletý T. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 50,-Eur. Zároveň bol upravený styk otca s maloletým.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.06.2014 č.k. 8P/51/2014-33 súd nad výchovou maloletého nariadil dohľad, a to z dôvodu, že dochádzalo k zanedbávaniu výchovy

a starostlivosti o maloletého zo strany matky. V čase rozhodovania súdu sa síce situácia javila ako stabilizovaná a vyhovujúca, avšak vzhľadom na preukázané zanedbávanie starostlivosti matky o maloletého v minulosti bol dohľad nariadený.

Z výsluchu navrhovateľky vyplýva, že sa o maloletého osobne stará od nariadenia predbežného opatrenia, vzhľadom k tomu, že pracuje v cudzine jej v starostlivosti pomáhala príbuzná. T. je u nej spokojný. V minulosti bola s ním v kontakte vždy, keď prišla na Slovensko, matka jej v zásade v styku s dieťaťom nebránila, pričom si však všimla, že sa malý nechce vracieť domov. T. u sociálnej pracovníčky povedal, že druh matky ho sprchuje studenou vodou, keď je nervózny. Odkedy je T. u nej, na matku sa nepýta, nie sú spolu v kontakte. Matka môže mať kontakt so synom kedykoľvek, či už cez skype alebo telefón, môže sa s ním stretávať osobne. Sama pracuje v J. už asi 8 rokov s príjmom cca 2.500,-Eur mesačne, domov chodíva zhruba každé dva mesiace. Jej syn, otec maloletého, je problémový, preto by chcela, aby s ňou odišiel do J., aby sa už nestretával s bánovskou partiou. Aj si vypije. V J. žije s priateľom v 1-izbovom byte, majú k dispozícii dva jednoizbové byty, môžu však ísť bývať do domu. Má priateľa z Poľska už asi 4 roky, ktorý maloletého pozná od malička, keďže predtým rodičia maloletého žili tiež v J..

Podľa § 44 ods. 1 a 4 Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím. Náhradnou starostlivosťou je

- a) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“),
- b) pestúnska starostlivosť a
- c) ústavná starostlivosť.

Súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1 až 8 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa. Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na území členského štátu Európskej únie. V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené

do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; po dovŕšení plnoletosti dieťaťa sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu. Ak je osobou, ktorej je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa podľa § 45 ods. 2 druhej vety, súd rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Súd najmenej raz za šesť mesiacov zhodnotí v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí alebo v súčinnosti s inými osobami, ktoré sú oboznámené s pomermi maloletého dieťaťa, výkon náhradnej osobnej starostlivosti, a to najmä kvalitu starostlivosti o dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti a skutočnosť, či rodičia môžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa.

Podľa § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Zákon o rodine predpokladá, že rodičia budú vykonávať všetky svoje povinnosti vo vzťahu k dieťaťu dobrovoľne a so všetkou starostlivosťou. V prípade, že by tomu tak nebolo, sám zákon obsahuje ustanovenia, ktoré sú schopné zabezpečiť ochranu záujmov dieťaťa. Jedným z takýchto opatrení je i zverenie dieťaťa do náhradnej starostlivosti. Prvoradým je vždy záujem dieťaťa. Výchovou pritom treba rozumieť starostlivosť o komplexný fyzický i duševný vývoj dieťaťa, rodičia sú teda povinní poskytovať dieťaťu nielen výživu, ale i vytvárať podmienky pre duševný rast a vývoj- ide o vybudovanie morálnych hodnôt či citových väzieb. Práve tieto by sa mali formovať v rodine, kde by dieťa malo mať vytvorené prostredie, v ktorom bude schopné vnímať lásku, porozumenie a záujem.

Podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

Právo a povinnosť vychovávať dieťa je v hierarchii rodičovských práv na prvom mieste. Právo rodiča vychovávať svoje dieťa a starať sa oň zaručuje i Ústava Slovenskej republiky, ktorá na strane druhej dieťaťu zaručuje právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa tak majú rodičia, ktorým tak patrí právo mať dieťa pri sebe, právo usmerňovať jeho konanie, riadiť ho, zabezpečovať osobnú starostlivosť oň, právo o dieťati rozhodovať a podobne. Rodičia majú v prvom rade povinnosť viesť dieťa k pozitívnemu správaniu, brániť negatívnym vplyvom na dieťa.

Je preto potrebné konštatovať, že dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti len vtedy, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa. Náhradná starostlivosť predstavuje teda nahradenie výkonu jednej časti rodičovských práv a povinností, a to práve osobnej starostlivosti o dieťa. Pre nariadenie náhradnej starostlivosti sa vyžaduje jej nevyhnutnosť. Nestačí, že dieťa v biologickej rodine nemá vytvorené rovnako dobré životné podmienky ako v náhradnej starostlivosti. Táto totiž prichádza do úvahy až vtedy, keď ohrozenie riadnej výchovy dieťaťa nekvalitou jeho života preváži nad jeho záujmom podporovať biologické väzby a rodinný život.

V danom prípade došlo k situácii, keď rodičia sami nie sú schopní riadne a plnohodnotne zabezpečovať starostlivosť o maloletého T.. Na jednej strane je tu otec dieťaťa, ktorý nemá vytvorené žiadne podmienky a ani predpoklady k tomu, aby sa o dieťa staral, čo napokon sám potvrdil. V predchádzajúcom období zvládol starostlivosť iba po dobu 5 dní a ďalej ju nedokázal zabezpečiť. Na strane druhej je tu matka dieťaťa, ktorá nepochybne T. má rada, avšak nie je schopná uprednostniť záujem dieťaťa pred partnerom a vyriešením krízovej situácie v rodine. Je úplne zrejmé a v konaní preukázané, že v rodine matky sú permanentné konflikty medzi ňou a jej partnerom, obaja majú problém s požívaním alkoholu, i keď v súčasnosti už matka deklaruje svoju snahu tento problém riešiť. V rodine je nepokojná, nestabilná

situácia, dieťa nepochybne bývalo svedkom konfliktov medzi matkou a jej druhom, ktoré boli podporené užívaním alkoholu. Ako súd konštatoval už vyššie, dieťa má síce právo na to, aby ho vychovávali jeho rodičia, avšak nie vždy je to v jeho záujme. A tak je tomu v tomto prípade. Nie je možné tolerovať, že matka, napriek tomu, že nad výchovou maloletého bol nariadený dohľad, je opakovane pod vplyvom alkoholu, problém má aj pokiaľ ide o starostlivosť o jej ďalšie dve deti. To, že pod ťarchou prebiehajúceho súdneho konania sa rozhodla ísť liečiť ešte neznamená, že svoj záväzok a snahu aj dotiahne do úspešného konca. Pre dieťa je rozhodujúci pokoj a stabilné prostredie, ktoré u matky v danom prípade T. nemá. Pre súd nie je rozhodujúci záujem rodičov alebo starých rodičov, ale záujem dieťaťa. Úlohou súdu je predovšetkým posúdiť, či sú rodičia schopní v plnej miere poskytovať maloletému osobnú starostlivosť. A tu súd konštatuje, že nie sú a neboli. Maloletý má k starej mame vytvorený citový vzťah, starú matku považuje za istotu, cíti sa u nej v bezpečí. Stará matka je zamestnaná, má stabilný príjem, stabilný vzťah a je schopná T. poskytnúť to, čo mu neposkytujú v plnej miere rodičia. Je zarážajúce, že matka maloletého nebola schopná za celú dobu, odkedy bol maloletý predbežným opatrením zverený starej matke, svojho syna navštíviť alebo sa o neho aspoň telefonicky zaujímať. To zrejme nesvedčí o tom, že má skutočný záujem o svoje dieťa a záujem na jeho šťastí a spokojnosti. Na otázku súdu nebola schopná odpovedať, ako chce riešiť situáciu, keď maloletý T. odmieta k nej ísť. Sama matka maloletého uvádzala, že stará matka maloletého má dobrú povahu, T. má rada, nemá problém s alkoholom a ani jej druh. Podľa názoru súdu, za situácie, keď rodičia maloletého nedokážu výchovu realizovať sami, je zverenie maloletého do osobnej starostlivosti starej matky najvhodnejším riešením pre maloletého. Na základe týchto skutočností preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel a maloletého do jej osobnej starostlivosti zveril. Zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti pritom zahŕňa právo mať dieťa u seba, vykonávať nad ním dohľad, rozhodovať o bežných záležitostiach dieťaťa a zabezpečovať starostlivosť o jeho vývoj, zdravie a výživu.

Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletému, táto stále trvá. Vychádzajúc z § 45 ods. 8 Zákona o rodine súd určil rozsah tejto vyživovacej povinnosti.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Maloletý má výdavky primerané svojmu veku. Matka maloletej je na materskej dovolenke, má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Poberá rodičovský príspevok. Jej partner má príjem vo výške XXX,XX Eur mesačne. Otec maloletého je zamestnaný na dohodu ako taxikár. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vychádzajúc z týchto skutočností súd určil výživné matke maloletého v minimálnej výške a otcovi maloletej vo výške primeranej jeho súčasným pomerom.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína. V odvolaní sa má uviesť, kto ho podáva, ktorému

súdu je určené, ktorej veci sa týka a čo sa odvolaním sleduje, odvolanie musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak odvolateľ nepredloží odvolanie v potrebnom počte rovnopisov a s prílohami, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Je potrebné najmä uviesť, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje (dátum vydania rozhodnutia a spisová značka), v čom sa vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolateľ domáha. Ak sa účastníci konania práva podať odvolanie výslovne vzdali, toto právo im už nepatrí.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím plnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať v exekúcii.